

Dostal jsem hroznou žízeň. Ani nevím, proč jsem měl **obrovskou chuť** na veliký kbelík mléka. Všeho jsem zanechal a šel jsem pro něj do kuchyně.

Vlastně jsem si přinesl **dva**. Jeden jsem si dal vedle sebe, druhý na zem do pokoje. Vzal jsem do ruky zase krumpáč a v druhé ruce držel kbelík mléka. Kdybych náhodou dostal zase žízeň, chápete?

A pak jsem se znovu pustil do kopání.

Během celé té doby jsem si držel kbelík **těsně u pusy**, trošku jsem ho nahýbal... Takovéto cvičení způsobí **maximální žízeň**! První blok spadl. **Vytasil jsem svůj meč**, ale už jsem neslyšel žádné kvílení. V sousední místnosti zavládlo **naprosté ticho**. Ať už to bylo cokoli, číhalo to na mě.

Odtáhl jsem spodní blok
a znovu vytasil meč.

Stále nic.

Byl jsem připravený, měl jsem zbraň, mléko... ale nic jsem neslyšel.
Vtrhl jsem do místnosti a konečně jsem mohl spatřit to,
co se nacházelo uvnitř... **Tajně** jsem doufal, že to bude **něco děsně cool**, něco jako **kakařvoun** nebo **Mungo Všemocný**. Něco naprosto šíleného!

Možná i něco jako **zombie kráva**.
Zombie kráva, to by byl **fakt nářez!**

Bohužel, zombie kráva to nebyla.

Byl to...

...

Slizoun!
Maličkatý slizoun !!!

Ten úplně nejmenší, jakého jsem kdy v životě viděl. Když mě uviděl, slabounce zakvíkl. **No teda! Z toho jde strach!**

Doufal jsem, že to bude alespoň **zombie** nebo **kostlivec**, zkrátka něco, s čím se dá bojovat. Tak tedy... řekl jsem si, proč se nezbavit slizouna **ránou krumpáčem**? Nikdo by se nedozvěděl, že jsem chtěl nechat objevit moba ve vesnici, rodiče **by nešíleli**, stařešinové **by nebyli pohoršení** a nehrozili by, že **uvědomí starostu**, a mohl bych dělat jakoby nic. Nikdo by se o ničem nedozvěděl.